

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر به کارگیری آموزش یادگیرنده محور بر حس تعلق به مکان مدرسه در کودکان مقطع ابتدایی (نمونه موردی: مدارس ابتدایی شهرستان کنگاور)

محل انتشار:

ششمین کنگره بین المللی توسعه و ترویج علوم و فنون بنیادین در جامعه (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

رویا اعتصامیان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه رازی، کرمانشاه،

اله بخش کاووسی - استادیار گروه معماری، دانشگاه رازی، کرمانشاه،

خلاصه مقاله:

الگوی آموزش یادگیرنده محور به عنوان روش آموزش نوین، توجه ویژه ای به نقش یادگیرنده در فرآیند آموزش دارد. در پژوهش های مختلف که در نوشته پیشرو به آنها اشاره می شود، تاثیر این شیوه آموزشی در یادگیری از جمله برمیزان خلاقیت و موفقیت های تحصیلی دانش آموزان مورد مطالعه قرار گرفته است. با این وجود، بررسی پیشینه پژوهش در نوشتار حاضر، نشان می دهد که تاکنون مطالعه ای درباره تاثیر به کارگیری آموزش یادگیرنده محور بر حس تعلق به مکان کودکان انجام نگرفته است. حس مکان سبب بهره برداری بهتر کودکان از محیط آموزشی خویش و میل به تداوم حضور در این مکان می شود به طوری که می توان احساس مسئولیت بیشتری را از سوی کودکان در روح فضای متعلق به خودشان مهم و تاثیر گذار دانست. در این صورت آنها فقط عضو فیزیکی در فضا نخواهند بود بلکه ساکن آن فضا به حساب خواهند آمد. لذا هدف نوشتار حاضر، بررسی تاثیر ویژگی های آموزش یادگیرنده محور بر حس تعلق به مکان در کودکان مقطع ابتدایی می باشد. در این تحقیق دو عامل آموزش یادگیرنده محور و حس تعلق به مکان مورد سنجش قرار گرفتند که با استفاده از روش پرسشنامه ای، فرضیه مطرح شده در ابتدای پژوهش را به وسیله تحلیل در نرم افزار SPSS مورد ارزیابی قرار دادیم. برای این پژوهش دانش آموزان شش مدرسه ابتدایی شهرستان کنگاور واقع در استان کرمانشاه اعم از دخترانه و پسرانه در مقاطع سوم تا ششم ابتدایی انتخاب شدند. نتایج پژوهش موید این موضوع است که بین به کارگیری آموزش یادگیرنده محور و حس تعلق به مکان مدرسه در کودکان، رابطه معنا داری وجود دارد و با استفاده از این روش آموزشی، حس تعلق به مکان در کودکان افزایش می یابد.

کلمات کلیدی:

الگوی آموزشی، یادگیرنده محور، حس تعلق به مکان، مدارس ابتدایی، کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/916967>

